

نوحه (برادر پاشازاده)

شب شهادت حضرت زهرا(س)

نوحه

حجّت الله القائم إنتقم يا مُنتقم
العجل يا بقیه الله بین الزهرا اجرک الله
فاطمیه شد صاحب عزایی
مادرت گوید مهدی کجایی
کی میایی
العجل العجل بین الزهرا

یک شب از درد پهلو یک شب از درد بازو
خواب راحت مادر ندارد قصد ماندن دیگر ندارد
مادر زینب یارب جوان است
بر رخس جای سیلی عیان است
قد کمان است
العجل العجل بین الزهرا

یادگاری از مادر مانده بر دیوار و در
وای من از دست مدینه می چکد خون از زخم سینه
زد عدو هم کوچه هم به خانه
با غلاف و هم با تازیانه
وحشیانه
العجل العجل بین الزهرا

شام غریبان

سعید پاشازاده

حجّت الله القائم إنتقم يا مُنتقم
العجل يا بقیه الله بین الزهرا عاجرک الله
فاطمیه شد صاحب عزائی
مادرت گوید مهدی کجایی
کی میایی
العجل العجل بین الزهرا

وقت غسل و تدفین است روی لب ها یاسین است
یاس حیدر نیلوفری شد سهم زینب بی مادری شد
گشته تشیع زهرا شبانه
میروند تابوتش روی شانه
مخفیانه
العجل العجل بین الزهرا

وای از آن ضرب سیلی وای از آن روی نیلی
نیمه شب در غسل زهرا زخم پهلو گردیده پیدا
خانه ی زهرا تا شعله ور شد
قتلگاه او در پشت در شد
بی پسر شد
العجل العجل بین الزهرا

در و دیوار

*کنند از خانه امر آتش زیانه
بُود دریا دردم بی کرانه
عدو در پیش چشمم ظالمانه
زده بر جسم یارم تازیانه
دو چشم دخترم تر بود
گلم از کینه پرپر بود
میان دیوار و در بود
گل یاسم میان شعله ها افتاد
همه دارم ندارم پشت در جان داد
آه..واویلا...
*دلم با درد و ماتم همنشین شد
چه ها با ز اهل ظلم و کین شد
دو دستم بسته وحالم پریشان
که زهرا(س) ناگهان نقش زمین شد
من و ذکر یارب یارب
من و دل پر تاب و تب
من و اشک چشم زینب
کند گریه به یاد غربت مادر
به زیر لب بگوید با دو چشم تر
آه..واویلا...
*به یثرب فتنه سختی به پا شد
کزان حق رسالت خوش ادا شد
که بعد از رحلت ختم رسولان
جفا بر دخترش خیر التّسا شد
لعینان با هم پیوستند
دل بنت طاها خستند
و پهلویش را بشکستند
به قبل خون صدا زد حضرت زهرا(س)
بین با یا چه ها کرده عدو با ما
آه..واویلا...

حضرت عباس

*یا قمر العشیرة یا ساقی العطاشا

وَأَنْقَطَعَ رَجَائِي أَيْ حَيْدِرِ كَرْبَلَا

ای عزیز خدا دست تو شد جدا

در راه اسلام...

*تمامی هست تو قربانی دلبر شد

پیکر تو در راه دین خدا بی سر شد

داغت از حد فزون جسم تو غرق خون

در راه اسلام...

در و دیوار

*آورده هیزم با خود خصم لعین و جانی

در بین دیوار و در زهرا(س) شده قربانی

در هجوم جفا محسنش شد فدا

آه و واویلا...

*برده عدو حیدر را با دست از کین بسته

یارش به خاک افتاده با پهلوی بشکسته

حقّ عترت ادا شد به ظلم و جفا

آه و واویلا...

کوچه

*سیلی زده دشمن بر روی گل پیغمبر

بر خاک کوچه افتاد دار و ندار حیدر

میزند شعله ها داغ خیر النساء(س)

در قلب عالم...

*شام و سحر در یثرب اشکی نمی آید بند

بر حال و روز مادر گریه نماید فرزند

سوز افلاکی ات چادر خاکی ات

مانده به پادم...

کوچه

*غم قلب حسن شد بی نهایت

امان از این جفا و این جنایت

میان کوچه ها با ضرب سیلی

شده زهرا(س) فدایی ولایت

میان کوچه ای تنها

ز جور و کینه اعدا

شده نیلی روی زهرا(س)

زند ناله پیمبر از غم زهرا(س)

به روی نیلی و قدّ خم زهرا(س)

آه..واویلا...

*شنیدم ناله های جبرئیلی

که روی عصمت آله گشته نیلی

پی ه بیداری اسلامیان در

میان کوچه زهرا(س) خورده سیلی

فدای مولا علی بود

به هر لحظه با علی بود

نواک او یا علی بود

رساند بر همه عالم پیام خو

که باید شد فدایی امام خود

آه..واویلا...

*الا ای ذکر یا رب گفتگویت

بُود عرش مُعلا خاک کویت

ز بس که ضربه ی او بوده سنگین

کیودی شد عیان در ماه رویت

غمت قاتل مجتبی

در آب و گل مجتبی

امان از دل مجتبی

امان از ناله و سوز و نواک او

شده این کوچه ها کربلای او

آه..واویلا...

بستر

*ای بستری بیمار بیت ولایت زهرا(س)

گردیده بعد از بابا بر تو جنایت زهرا(س)

دیده گریان تو دل پریشان تو

آه و واویلا...

*با پهلوی بشکسته چشمت چرا گریان است

باید بمیریم از غم دستت چرا لرزان است

زینب ناله زن غصه دارد حسن

آه و واویلا...

احد

*زهرا(س) برای اسلام چه ناله هایی دارد

کنار قبر حمزه شور و نوایی دارد

بر جفای عدو کن نظر ای عمو

آه و واویلا...

*در کوچه زهرا(س) تو نقش زمین گردیده

شیر دلیر خیبر خانه نشین گردیده

قلیم افسرده شد حق ما خورده شد

آه و واویلا...

بلال حبشی

*مؤذن اسلامی ای یاور پیغمبر

با نغمه تکبیرت یاری نما از حیدر

گو به آیندگان از جفایی عیان

آه و واویلا...

*هرگز ندارد تسکین سوز من و آوایم

زنده شود با بانگت خاطره بابایم

دل شده پر ملال گو اذان ای بلال

آه و واویلا...

بستر

*گل یاس علی نیلوفری شد زمان ناله های حیدری شد

زنم برسینه و سر تا قیامت که بانوی مدینه بستری شد

جفاها دیده واویلا قدش خمیده واویلا

شود شهیده واویلا

شده پرپر شبیه لاله تا امروز شود اسلام به خیل ظالمان پیروز

آه...واویلا واویلا واویلا...

*ز غیر ه روی دلبر دیده بسته نماز نافله خواند نشسته

ولی حیدر چو می آید به خانه زجا خیزد به پهلوی شکسته

از آن رنگ و رو واویلا ز دست و بازو واویلا

ز درد پهلوی واویلا

چو پشت در به زهرا(س) آن اهانت شد شکسته پهلوی راه ولایت شد

آه...واویلا واویلا واویلا...

*به عشق رهبر جان بر لب خود فدا شد با نوای یا رب خود

به دستی بی رمق در بینی بستر کشد شانه به موی زینب خود

بگوید زیر لب زهرا(س) برو آماده شد جانا

برای روز عاشورا

مهیّا شو برای دیدن دلبر که در گودال خون است و ندارد سر

وای...حسین وای حسین وای حسین وای...

شب شهادت

*از بیت آل طه سوز و نوایی آمد
بر مرتضی و زهرا(س) شب جدایی آمد
خسته حالم علی کم حلالم علی
خدا نگهدار...

*من میروم از دنیا با حال زار و محزون

قرار بعدی ما کنار گودال خون

نور چشمان ما میشود سر جدا

لب تشنه و زار...

شهادت

*ماه جمادی باشد پر غم تر از محرّم

ای اهل عالم زهرا(س) شد کشته با قدّ خم

قلبش آزوده شد حقّ او خورده شد

آه و واویلا..

*زهرا(س) که کلّ هستش قربانی حیدر شد

با روی سیلی خورده فدایی رهبر شد

در ره ولایت رزق او شهادت

آه و واویلا...

بعد از شهادت

*آلاله گشته پرپر از ظلم خار صحرا

بعد از غم زهرا(س) شد مولا غریب و تنها

بر امام زمان ناله کودکان

شد قاتل جان...

*زینب به جای آورده فریضه بهر معبود

بر روی یک سجاده با چادر خاک آلود

دیده را تر کند یاد مادر کند

با قلب سوزان...

بیت الاحزان و احد

*ز غربت دل پریشانم خدایا بین چشمانم گریانم خدایا

زنامردیّ یک عده منافق اُحد شد بیت الاحزانم خدایا

پی ه نهی ه از منکرم سلاح من چشم ترم

برای حفظ رهبرم

کنم در اوج فتنه با دلی آگاه به این گریه جهاد ه فی سبیل الله

آه...واویلا واویلا واویلا...

*مزار حمزه شد دارالبکایم گرفته دیگر از گریه صدایم

دل عالم شده یک کاسه ی خون به پای نوحه و مرثیه هایم

نبودی چون گل افسردم میان کوچه پُژمردم

به یک سیلی زمین خوردم

ندارد پاسخی دیگر سلام ما نبودی تا بگیری انتقام ما

آه...واویلا واویلا واویلا...

*به خاک پستی و دلّت نشستند نبودی دست مولا را بیستند

نبودی پیش چشم کودکانم ز من هم دست و هم پهلو شکستند

غریبی ام منجلی بود غَمَم غربتِ ولی بود

گناهم عشق علی بود

عدو آمد چه غوغایی به پا گردید لگد زد بر در و محسن فدا گردید

آه...واویلا واویلا واویلا...

زبان حال مولا کنار قبر

*عالم کند گریه بر اشک امام معصوم

کنار قبر زهرا(س) آید علی مظلوم

مهربان همسرم یار و همسنگرم

مظلومه زهرا(س)...

بلال حبشی

*بلال ای مظهر پاکی و ایمان بین آل نبی را دل پریشان

دلم تنگ اذانت شد مؤذن اذان گو در دفاع از دین و قرآن

بگو بانگ تکبیرت را بین حال و روز زهرا(س)

شده ضایع حق مولا

بگو زهرا(س) دلش زار و غمین گشته چرا که رهبرش خانه نشین گشته

آه...واویلا واویلا واویلا...

*بگو این فتنه ی اهل خطایی است بگو زهرا(س) به راه دین فدایی
است

به تکبیرت نما امر به معروف بگو راه علی راه خدایی است

بخوان اهل شقاوت را بگو راه سعادت را

بزن بانگ ولایت را

رضای حق حمایت از ولی باشد صراط المستقیم راه علی باشد

*گنجینه پنهانم ای بانوی دلخسته

از داغ تو با زهرا(س) پشتم شده بشکسته

رکن من بوده ای از غم آسوده ای

مظلومه زهرا(س)...

حضرت ام البنین سلام الله علیها

*آید ز تو ای بانو شمیم عطر یاسی

جانم به قربانت که تو مادر عباسی

یار قرآن و دین هستی ام البنین

جانم فدایت...

*خوبان همه وادی قرب تو را می یویند

گفتی که بر تو زنها ام البنین نگویند

چون ز غربت دگر تو نداری پسر

جان فدایت...

در و دیوار

در پشت در خدا محشر به پا شده
در راه حفظ دین زهرا(س) فدا شده
خورشید عصمت است یار ولایت است

(مظلومه علی)...

زهرا(س) به دوش خود بار بلا کشید
از ضربهٔ عدو طفلش شده شهید
او که قدش خمید شد مادر شهید

(مظلومه علی)...

کوچه

قلب پسر ز غم زار و حزین شده
مادر به پیش او نقش زمین شده
یارب شده چه‌ها در بین کوچه‌ها

(مظلومه علی)...

رزق حسن شده غمپروری خدا
یاس علی شده نیلوفری چرا
شد فانی علی قربانی علی

(مظلومه علی)...

زبانحال با حضرت زینب

*بیا ای زینب غم‌دیده ی من کنار سُفره ی برچیده ی من
کنم بر تو وصیت با دلی خون بیا ای روشنای دیده ی من
اگر چه تو عزاداری نما با چشم خونباری

یتیمان را پرستاری

عزیز و جان و جانان منی زینب تو مادر بر یتیمان منی زینب

آه...واویلا واویلا واویلا...

*عزیزم نور چشمم جان مادر برو آن ساروق ه بسته بیاور
لباسی باشد آن را در بیاور بگو در کربلا پوشد برادر
ز دشمن جفا می بینی به مقتل بلا می بینی

ذبیح القفا می بینی

تو می بینی به روی نی سر دلبر به خاک افتاده خونین پیکری بی سر

آه...واویلا واویلا واویلا...

*ز دلها آتش غم زد شراره نمایمی جسم بی سر را نظاره
به جای من میان قتلگاهش بز ناله به جسم پاره پاره
کنار جسم بی کفن به صورتت ای جان من

به جای من سیلی بز

شینو از روی نیزه سوز آه او بخوان نوحه میان قتلگاه او

وای حسین وای حسین وای حسین وای حسین...

بستر

پژمرده شد دگر یاس پیمبری
بیمار بیت وحی گردیده بستری
رنگش پریده است قامت خمیده است

(مظلومه علی)...

وای از دو دیده گریان فاطمه(س)

لرزه فتاده بر دستان فاطمه(س)

او یار حیدر است جانباز رهبر است

(مظلومه علی)...

بیت الاحزان و اُحد

از ظلم و کینه بدخواه بوتراب
دار البکاء تو زهرا(س) شده خراب
از بهر تو اُحد وادی گریه شد

(مظلومه علی)...

گفتی عمو بین قلبم شکسته شد
دستان مرتضی در کوچه بسته شد
قدم زغم خمید طفلم شده شهید

(مظلومه علی)...

شب شهادت

*شب تنهایی مولا رسیده شب معراج یار قد خمیده
خدا صبری دهد بر آل طاهّا که فردا میشود زهرا(س) شهیده
علی را در مشام جان دگر آید بوی هجران
خداحافظ ای قد کمان
خداحافظ الا ای غمگسار من همه هستم همه دارو ندار من
آه...واویلا واویلا واویلا...

*الا ای درد جانت بی کرانه کنی همراه اسماء کار خانه
ولی هر دم بگریم یاد آن دم که خوردی پیش چشمم تازیانه
زدی آتش دلم آن روز فنا شد حاصلم آن روز
غمت شد فائلم آن روز

شبیّه گل شدی بی جان و پژمرده به پیش چشم من آن روز زمین خوردی

آه...واویلا واویلا واویلا...

*خداحافظ برو ای یاس پرپر شَوَد مأنوس حیدر دیده ی تر
ولی با اینچنین هجراتت ای یار خجالت میکشم من از پیمبر
به درد عشقت اسیرم که زانو به بر می گیرم
دعا کن دیگر بمیرم

تو و درد و میخ ای وای ازین غربت من و اشک حسن ای وای ازین غربت

آه...واویلا واویلا واویلا...

بلال حبشی

زین فتنه و بلا قدم شده کمان

مؤذن رسول بر ما بگو اذان

ای بهر ما حبیب حیدر شده غریب

آه و اوایلنا ...

شیعه به راه دین مست شهادت است

تکبیرت ای بلال بانگ ولایت است

حامی عترتی یار ولایتی

آه و اوایلنا ...

شب شهادت

خونین جگر همه آل پیمبر است

وقت جدایی زهرا(س) و حیدر است

در وادی ولا زهرا(س) شود فدا

زهرا(س) مرو مرو

سوز دل همه تا آسمان رود

فردا دگر علی بی فاطمه(س) شود

ای حاصل علی وای از دل علی

زهرا(س) مرو مرو

شهادت

*ثمر داده جفای اهل کینه زند شیعه ازین ماتم به سینه

شهیده گشته زهرا(س) حزینه شد عاشورای بانوی مدینه

در این غم و در این عزا سرت سلامت ای مولا

الا ای مهدی زهرا(س)

گل چشمت به موج گریه پرپر شد عزای مادرت زهرا(س) اظهر(س) شد

آه...واویلا واویلا واویلا...

*پیام مکتب زهرا(س) همین است که این سرمایه ی دنیا و دین است

صراط المستقیم هر دو دنیا فقط راه امیرالمومنین است

درخت دین میخواهد خون که اکثر هم لایعقلون

بگو با ناله ای محزون

شهیده با دلی سوزان شده زهرا(س) فدایی ره قرآن شده زهرا(س)

آه...واویلا واویلا واویلا...

*فلک شد نوحه خوان در کوی زهرا(س) ملک شده مست عطر و بوی زهرا(س)

که ناگه در کنار بستر غم چکید اشک علی بر روی زهرا(س)

دو چشم فاطمه(س) واشد روایتگر غمها شد

کبودی اش هویدا شد

شده زنده به حیدر خاطرات غم شده دارالاعزا زین غم همه عالم

آه...واویلا واویلا واویلا...

شهادت

رختِ عزا تنِ آلِ پیمبر است
روز شهادت زهرا(س) اطهر است
زین محنتِ عظیم زینب شود یتیم

وای از دل حسن!

از این خیر دلِ عالم حزین شده
شیر خدا علی نقش زمین شده
محشر به پا شده روز عزا شده

وای از دل حسن!

شام غریبان

باشد به نیمه شب با اشک و زمزمه
بر دوش مرتضی تابوت فاطمه(س)
چشمان آسمان گردیده خونفشان

وای از دل علی...

باران غم نمود از آسمان نزول
امشب علی شود شرمنده از رسول
از دود و شعله‌ها وز داغ کوچه‌ها

وای از دل علی...

شام غریبان

*گواهی می‌دهد چشم تر ما خزانگی شد گل نیلوفر ما
رسیده موقع دفن شبانه شده شام عزای مادر ما
امان از شام غریبان شده چشم مولا گریان

بیا سلمان بیا سلمان

شده وقت غمی عظمی برای ما بیا سلمان که بابایم بود تنها

آه...واویلا واویلا واویلا...

*بیا تا حال مولایت ببینی گل از گلزار اشک او بچینی
بیا از بهر دفن مادری که صدا می‌زد که یا فضا خذینی
رود زهرا(س) قد کمان نبی امشب دارد مهمان

بیا سلمان بیا سلمان

رسد تا عرش ، زسوز دل نوای ما بیا سلمان که بابایم بود تنها

آه...واویلا واویلا واویلا...

*زکوه غصه‌ها ریزد گدازه که داغ سخت جدم گشته تازه
ببین بابای ما یاری ندارد بیا از بهر تشیع جنازه
در این هنگامه ی هجران برای دلگرمیمان

بیا سلمان بیا سلمان

ز فرط گریه بند آمد صدای ما بیا سلمان که بابایم بود تنها

آه...واویلا واویلا واویلا...

بعد از شهادت

کرده دگر غروب خورشید مصطفی

زانوی غم بغل بگرفته مرتضی

سرو قدش خمید یارش شده شهید

آه و اوایلتا...

ای قیله دلم روی تو فاطمه(س)

سجادهات دهد بوی تو فاطمه(س)

عطرت چه عالی است جای تو خالی است

آه و اوایلتا...

حضرت عباس علیه السلام

ای فیض مقدمت بهار علقمه

آقا دمی بیا کنار علقمه

افتاده بر زمین دستان من بین

یا سیدی حسین...

بنگر ز خیمه‌ها ای سایه سرم

تیری به مشک من خورد ای برادرم

هستم در اضطراب شرمنده از رباب

یا سیدی حسین...

بعد شهادت

*تو و از دار دنیا پر گشتودن من و اشعار تنهایی سرودن

تو دیدار رخسار پیمبر علی و خاطرات با تو بودن

الا ای شمع انجمن بده یک دم جواب من

چه سازم با اشک حسن

به زیر لب بگوید با دل چاکی خودم دیدم به کوچه چادر خاکی

آه...واویلا واویلا واویلا...

*تو رفتی و دگر تنها شدم من اسیر دست ماتمها شدم من

کنم پیدا و پنهان بر تو گریه عزادار تو ای زهرا(س) شدم من

فدایی قرآن و دین بین ای یار مهجین

شده حیدر خانه نشین

رسد هر دم به گوشم سوز آوایت در این خانه عجب خالی بود حایت

آه...واویلا واویلا واویلا...

*بینم نور ماه و روضه خوانم کیشم با ناله آه و روضه خوانم

به یاد کوچه و سیلی و آتش کنم من سر به چاه و روضه خوانم

کجایی ای نگار من گل نیلی غدار من

خزانی شد بهار من

کجایی ای امید نیمه جان من جوان خسته و قامت کمان من

آه...واویلا واویلا واویلا...

امّ البنین سلام الله علیها

امّ البنینم و در زمزمه منم
چون فضّه خادمه بر فاطمه منم
نوری ز مکتبم کنیز زینبم

جانم حسین حسین...

هستم به رسم عشق من فانی حسین

عباس من بُود قربانی حسین

سرمست کربلاست بی دست کربلاست

جانم حسین حسین...

حضرت عباس علیه السلام

*کنار علقمه غوغا به پا شد علمدار حسین دستش جدا شد
زمین کربلا صحرای محشر ز سوز ناله ی خیرالنسا(س) شد

غمت باشد مرا مشکل شرار آتشین بر دل

ولدی یا ابو فاضل

اگرچه زار و دلخونم ابوفاضل همیشه از تو ممنونم ابوفاضل

یا...ابالفضل ابالفضل ابالفضل

*امان از قلب زار مادر تو پر از خون شد عزیزم بیکر تو

بگو عباس من آخر چگونه متلاشی شده فرق سر تو

ز ظلم دشمن افسردی شبیه لاله پژمرده

عمود آهنین خوردی

کنار علقمه زار و غمین هستم خجل از مادرت ام البنین هستم

یا...ابالفضل ابالفضل ابالفضل

*به زنها میشود ظلم و جسارت شود از گوششان گوشواره غارت

پسر از تو دشمن و سیلی و شلاق پس از تو زینب و داغ اسارت

بین زینب میکشد آه میان خاک قتلگاه

کجا رفتی غیرت الله

کجایی ای علمدار جوان من کجایی ای امید کودکان من

یا...ابالفضل ابالفضل ابالفضل

در و دیوار

بین دیوار و در محشر به پا شد وامصیبت وامصیبت
دخت خیرالوری جانش فدا شد وامصیبت وامصیبت
محسن ششماهه او کشته شد از ظلم و کینه
روی زهرا(س) گشته نیلی آفرین بر تو مدینه

آه و اوایلا اوایلا

ای مدینه بگو آخر چه کردی با گل زیبای احمد
چونکه زد ناله زهرا(س) پشت آن در، زار و نالان شد محمد(ص)
دخترم با نوگل خود ای خدا جان داده آنجا
مرتضی با دست بسته از نفس افتاده آنجا

آه و اوایلا اوایلا

پشت در با گل حیدر چه کردند در میان دود و آتش
زینبش دیده با مادر چه کردند در میان دود و آتش
بین آن دیوار و در با صوت جانسوز و حزینی
چون فتاد از پا به ناله گفته یا فضّه خُزینی

آه و اوایلا اوایلا

حضرت ام البنین سلام الله علیها

*محب آل ختم المرسلینم فدایی امیرالمومنینم
منم ام ابوالفضل دلاور کنیز فاطمه(س) ام البنینم
بگویم با چشمان تر همه هستم نذر دلبر
فدای زهرا(س) و حیدر
اگر چه در حریم الله عزیز هستم به کلثوم و به زینب هم کنیز هستم

آه...واویلاواویلا واویلا..

*مدینه محشری کبری به پا شد خیر از کاروان کربلا شد
بشیر آمد به من گفتا پریشان که عباست لب تشنه فدا شد
فدای سوز احساست شده پرپر گل یاست
جداشد دست عباس
چو دستانش ز کینه بر زمین افتاد سر و کارش به گرز آهنین افتاد

آه...واویلاواویلا واویلا..

*بگفتم والیه روی حسینم اسیر و بنده ی کوی حسینم
من و عباسم و هرچه در عالم همه قربان یک موی حسینم
گلم گشته فدا آخر فدای مقتدا آخر
شدم حاجت روا آخر
خداروشکر که عباسم فدایی شد فدای آن شهید کربلایی شد
واای...حسین وای حسین وای حسین وای

در و دیوار

از خانه می‌زد آتش زبانه آمده فنغذ با تازیانه
غنچه و گل شد پرپر از کینه بیت الاحزان شد شهر مدینه

آه و واویلا...

خزانِ ظلم و هستِ زهرا(س) غلاف شمشیر، دستِ
زهرا(س)
حال پیغمبر در جنان زار است فاطمه(س) بین در و دیوار است

آه و واویلا...

ختم رُسل را نور دو دیده طفلش شهید و خودش شهیده
نالۀ او آه ولایت شد جان فدای راه ولایت شد

آه و واویلا...

کوچه

در پیش چشم حسن خدایا به خاک کوچه افتاده زهرا(س)
شد گل یاس طلعتش نیلی در ره اسلام خورده او سیلی

آه و واویلا...

حسن بگوید با دیده تر ای قد خمیده غریب مادر
خیز و از جا ای، گل ریحانه تا که برگردیم به سوی خانه

آه و واویلا...

غم تو آتش در دل من شد چشم کبودت قاتل من شد
داغت ای سوز آه شبگیرم در طفولیت می‌کند پیرم

آه و واویلا...

کوچه

غم عالم به دل گردیده حاکی وامصیبت وامصیبت

چادر مادرم گردیده حاکی وامصیبت وامصیبت

قلب زار من به کوچه با غمی عظاما عجین شد

از جفای خصم ملعون مادرم نقش زمین شد

آه و واویلا واویلا

روی خورشید من گردیده نیلی وامصیبت وامصیبت

خورده مادر میان کوچه سیلی وامصیبت وامصیبت

چونکه افتادی روی خاک کاش آنجا مُرده بودم

کاش من جای تو مادر سیلی از او خورده بودم

آه و واویلا واویلا

مادرم بین کوچه در سجود است وامصیبت وامصیبت

قاتلم داغ آن روی کبود است وامصیبت وامصیبت

نیّت تو جان سپردن در ره حفظ وکی بود

در نگاه اهل یثرب جرم تو عشق علی بود

آه و واویلا واویلا

بستر

گل یاس علی نیلوفری شد وامصیبت وامصیبت

مهربان یار حیدر بستری شد وامصیبت وامصیبت

روزهای آخر است و فاطمه(س) گردیده بیمار

دختر دردانه او گشته بر مادر پرستار

آه و واویلا واویلا

ضعف تن بر وجود کم توانش گشته غالب گشته غالب

وای بر حال و روز علی بن ابیطالب ابیطالب

بسکه درد او زیاد است می رود هر لحظه از هوش

آفتاب بیت حیدر می شود از غصه خاموش

آه و واویلا واویلا

گفته ای فضا جان ای همنشین بی قرینم بی قرینم

چونکه آید علی مرا کمک کن تا به بستر بنشینم

چونکه او جز من ندارد مونس و دلدار و غمخوار

غصه حیدر زیاد است در میان کوی و بازار

آه و واویلا واویلا

بستر

بهر دفاع از اسلام و رهبر در بین بستر افتاده مادر

آمده از غم جان من بر لب شد روان اشک از دیده زینب

آه و واویلا...

ای مهر اثر از شفق نداری دیگر به جسمت رمق نداری

کم کم از ظلم خصم پیغمبر یاس عمر تو می شود پرپر

آه و واویلا...

دردت همیشه از من نهفتی با دخترت از کوچه نگفتی

شاهد تو ای نور افلاکی صورت نیلی، چادر خاکی

آه و واویلا...

بیت الاحزان و احد

شد بیت الاحزان ویران ز کینه خجالت از تو کشتد مدینه

بهر آوا و گریه ماتم تا اشد رفتی تو به قد خم

آه و واویلا...

می شدی عازم با سوز سینه با حسنینت تو از مدینه

از سحر تا شام ناله می کردی دشت دل را پر لاله می کردی

آه و واویلا...

بین عموجان دل بی شکیب است فاتح بدر و خیبر غریب است

بس جنایت بر دین و آئین شد رهبر عالم خانه نشین شد

آه و واویلا...

بلال حبشی

یاور طاهها بگو اذانی مؤدّن ما بگو اذانی
ای اذان گوی شهر پیغمبر کن به تکبیرت نهی از منگر

آو و واویلا...

دلم ز صوتت زیر و زیر شد زنده برایم یاد پدر شد
ای اذان تو مونس جانم همدم گشته درد پنهانم

آو و واویلا...

بین دلم در ماتم نشسته بین شدم من پهلو شکسته
تو به تکبیرت بانگ غربت زن در اذانت داد ولایت زن

آو و واویلا...

شب شهادت

شهر مدینه وادی غمهاست شب وصال امّ ابیهاست
جاری از دیده اشک مولا بود آخرین شب از عمر زهرا(س) بود

آو و واویلا...

بوی یتیمی می‌رسد امشب زین سوز غم بر مشام زینب
مصحف اشکش خواندنی باشد مادرم دیگر رفتنی باشد

آو و واویلا...

از چه تو رنگی بر رخ نداری بهر ولایت جان می‌سپاری
یاس رخسار تو شده نیلی پیش چشم من خورده‌ای سیلی

آو و واویلا...

بیت الاحزان و احد

دلشکسته گل ریحانه گشته ای عموجان ای عموجان
بیت الاحزان من ویرانه گشته ای عموجان ای عموجان
آل پیغمبر در این شهر غصه‌دار و بی‌حبیب است
مرتضی خانه‌نشین شد فاتح حیدر غریب است

آه و واویلا واویلا

ای که بودی تو یاور پیمبر ای عموجان ای عموجان
بسته شد بین کوچه دست حیدر ای عموجان ای عموجان
آتش عشق ولایت از دلم می‌زد شراره
تو کجا بودی نمایی غربت ما را نظاره

آه و واویلا واویلا

از مدینه پیاده آمدم من تا به اینجا تا به اینجا
بنگر ای مرد شیرافکن به صحرا، اشک زهرا اشک زهرا(س)
آتش از بیت ولایت ای عمو می‌زد زبانه
بین آن آتش مغیره زد مرا با تازیانه

آه و واویلا واویلا

شهادت

دارالمصائب قلب همه شد مظلوم عالم بی فاطمه (س) شد

آه و واویلا از دلِ مولا داغ زهرا(س) شد قاتل مولا

آو و واویلا...

چون باخبر شد از داغ زهرا(س) گردیده بی هوش از غصّه مولا

فاتح خبیر بر زمین افتاد گوئیا آن دم مرتضی جان داد

آو و واویلا...

یار و انیس و دلیر زهرا(س) آمد کنار بستر زهرا(س)

گفت و من نور منجلی هستم دیدگان بگشا من علی هستم

آو و واویلا...

شام غریبان

از داغ زهرا(س) هر دیده گریان سوزد، دلم در شام غریبان

کعبه دلها آجرک الله مهدی زهرا(س) آجرک الله

آو و واویلا...

شدم ز ناله بی صبر و بی تاب بر جسم زهرا(س)، آسما بزیر آب

بسکه دشمن بر او ستم کرده بازوی یار من ورم کرده

آو و واویلا...

سوز جهان از خروش حیدر تابوت زهرا(س) بر دوش حیدر

گوید ای یار قد کمان من می روی در خاک ای جوان من

آو و واویلا...

بلال حبشی

با نوای پر از ماتم اذان گو، ما غریبیم ما غریبیم

یاد پیغمبر اکرم اذان گو، ما غریبیم ما غریبیم

در اذانت کن تو اعلام بعدِ رحلتِ پیمبر

در سقیفه ظالمانه گشته ضایع حقّ حیدر

آه و واویلا واویلا

حال بابا عیان گشته به یادم در اذانت در اذانت

یاد تکبیر بابایم فتادم در اذانت در اذانت

ای یلال داغ دیده دل به ماتم مبتلا شد

بعدِ بابایم دمادم بر من و حیدر جفا شد

آه و واویلا واویلا

آن اذان وه چه غوغایی به پا کرد بین خانه بین خانه

امّزینب به اشک خود چه ها کرد بین خانه بین خانه

ناگهان در بین بستر ناله او گشت خاموش

بین آوای مؤذن دخت احمد رفت از هوش

آه و واویلا واویلا

بعد شهادت

ای مهربانم زهرا(س) کجایی آرام جانم داد از جدایی
رزق محبوب تو بلا گشته بی تو کاشانه بی صفا گشته

آو و واویلا...

جان گُلام رسیده بر لب چادر خاکی بر سر زینب
ای شمیم تو عطر ریحانه جای تو خالی است بین این خانه

آو و واویلا...

بعد از عروجت ای همدم من چاه مدینه شد محرم من
روضه می خوانم از غم رویت یاد رخسار و دست و بازویت

آو و واویلا...

حضرت عباس علیه السلام

برادر من ای دلاور آب آور من یابن الحیدر!
جان به قربان سوز آه تو علقمه گشته قتلگاه تو

یا ابوفاضل...

فدای چشم از خون ترت فدای چشم از پیکرت
پشتم از داغ گشته بشکسته تیرکین چشم ناز تو بسته

یا ابوفاضل...

دلم کنارت پر احساس است علقمه پر از عطر یاس است
در کنارت ای تشنه لب سقا آمد از جنت مادرم زهرا(س)

یا ابوفاضل...

شب شهادت

در دل عالمین ماتم زهراست(س) وامصیبت وامصیبت
آخرین شب از عمر کم زهراست(س) وامصیبت وامصیبت
در شب شهادت خود می نماید کار خانه
می زند شانه به موی زینب آن ماه یگانه

آه و واویلا واویلا

کن مدد فضا جان تا که بخوانم این نماز آخرینم
غصه دارم برای بی کسی رهبر خانه نشنیم
از عدو دارم شکایت در حضور حی داور
نیستم راضی از آنان تا طلوع صبح محشر

آه و واویلا واویلا

زینب بیا ای دخت عزیزم ای گل خوش رنگ و بویم
این شب آخری با دیده تر یک وصیت بر تو گویم
ای بهار عالمینم دخترم ای نور عینم
روز عاشورا عزیزم جان تو جان حسینم

آه و واویلا واویلا

حضرت ام البنین سلام الله علیها

امّ البنینم کنیز زهرا(س) خدمتگزار خانۀ مولا
خادمه بهر زینبیم من ذاکر ذکر یا حسینم من

آه و واویلا...

در بیتِ نور و کرامتم من مادر فضل و شرافتم من
گل پسر بهر حیدر آوردم بر گل زهرا(س) نوکر آوردم

آه و واویلا...

بر آل عصمت نوردوعین عبّاس من خادمُ الحسین
تا ابد آید سوز آه او علقمه باشد قتلگاه او

آه و واویلا...

شهادت

سرو حیدر به یثرب شد خمیده وامصیبت وامصیبت
بضعۀ مصطفی شده شهیده وامصیبت وامصیبت
محشر کبری به پا شد دل به محنت مبتلا شد
در ره دین و ولایت حضرت زهرا(س) فدا شد

آه و واویلا واویلا

قلب زینب ز غم پر تب و تاب است وامصیبت وامصیبت
خانۀ امید حیدر خراب است وامصیبت وامصیبت
بعد پیغمبر به زهرا(س) از عدو شد بس جنایت
فاطمه(س) گشته شهیده در ره حفظ ولایت

آه و واویلا واویلا

فاطمه(س) درس عزّت داده بر ما تا قیامت تا قیامت
کی مسلمان حمایت کن همیشه از ولایت از ولایت
ای مسلمانان بیاید عقده از دل برگشائید
همچو زهرا(س) عاشقانه یاری رهبر نمائید

آه و واویلا واویلا

در و دیوار

بین دیوار و در واویلا فدای ولایت شد زهرا(س)

واویلا ... یا زهرا(س)

بین دیوار و در افتاده به راه ولایت جان داده

واویلا ... یا زهرا(س)

مدینه فتنه‌ای برپا شد مصیبت نصیب زهرا(س) شد

واویلا ... یا زهرا(س)

لاله مدینه پرپر شد غنچه‌اش ز کینه پرپر شد

واویلا ... یا زهرا(س)

دست شیرخدا شد بسته پهلوی یار او بشکسته

واویلا ... یا زهرا(س)

کوچه

به کوچه جفایی رخ داده فاطمه(س) بر زمین افتاده

واویلا ... یا زهرا(س)

روشنای بزم افلاکی به کوچه چادرش شد خاکی

واویلا ... یا زهرا(س)

یاس رخسار او شد نیلی عدو زد به روی او سیلی

شام غریبان

مرتضی داده از کف یاورش را وامصیبت وامصیبت
می‌نماید کفن همسنگرش را وامصیبت وامصیبت
در شب شام غریبان پهلوان جنگ خیر
زانویش لرزید و خم شد قامت چون سرو حیدر

آه و واویلا واویلا

بر سر دوش مولا کوه ماتم وامصیبت وامصیبت
وقت غسلش شده آگه از آن غم وامصیبت وامصیبت
گوید ای أسما نظر کن بر وجود این یگانه
روی بازویش عیان است جای ضرب تازیانه

آه و واویلا واویلا

خانه فاطمه(س) بیت الحزن شد وامصیبت وامصیبت
دست مادر چو بیرون از کفن شد وامصیبت وامصیبت
کودکان زار زهرا(س) جمله با هم گریه کردند
زان غم بی‌مثل و مانند کلّ عالم گریه کردند

آه و واویلا واویلا

واویلا ... یا زهرا(س)

دلش پرسوز و پر مِخَن بود شاهد مصائب حَسَن بود

واویلا ... یا زهرا(س)

گواهی دهد چشم ترش شده پیر از غم مادرش

واویلا ... یا زهرا(س)

بستر

غمزده آل طه همه به بستر فتاده فاطمه(س)

واویلا ... یا زهرا(س)

مادر امامت غمدار است حامی ولایت بیمار است

واویلا ... یا زهرا(س)

ماه رخسار او شد نیلی خورده در راه قرآن سیلی

واویلا ... یا زهرا(س)

رنج و غم ز رویش پیدا بود ناله اش شبیه نجوا بود

واویلا ... یا زهرا(س)

دستش از درد بی کرانه موی زینب نکرده شانه

واویلا ... یا زهرا(س)

بیت الاحزان و احد

ای که چشمان تو گریان شد بیت الاحزان تو ویران شد

بعد از شهادت

ای مهربانم زهرا(س) کجایی آرام جانم داد از جدایی
رزق محبوب تو بلا گشته بی تو کاشانه بی صفا گشته

آو و واویلا...

جان گُلام رسیده بر لب چادر خاکی بر سر زینب
ای شمیم تو عطر ریحانه جای تو خالی است بین این خانه

آو و واویلا...

بعد از عروجت ای همدم من چاه مدینه شد مَحرم من
روضه می خوانم از غم رویت یاد رخسار و دست و بازویت

آو و واویلا...

حضرت عباس علیه السلام

برادر من ای دلاور آب آور من یابن الحیدر!
جان به قربان سوز آه تو علقمه گشته قتلگاه تو

یا ابوفاضل...

فدای چشم از خون ترت دستت جدا شد از پیکرت
پشتم از داغت گشته بشکسته تیرکین چشم ناز تو بسته

یا ابوفاضل...

دلم کنارت پر احساس است علقمه پر از عطر یاس است
در کنارت ای تشنه لب سقا آمد از جنت مادرم زهرا(س)

یا ابوفاضل...

واویلا ... یا زهرا(س)

چون که شد بیت الاحزان ویران تا اُخْد رفته‌ای پریشان

واویلا ... یا زهرا(س)

گریه‌کن‌های روضه‌هایت کودکان نکو سیمایت

واویلا ... یا زهرا(س)

ای عموجان شدم دلخسته پهلویم پشت در شکسته

واویلا ... یا زهرا(س)

عموجان بین بی‌قراریم ما دگر کسی را نداریم

واویلا ... یا زهرا(س)

بلال حبشی

ولایت شد غریب تنها اُذان گو ای مؤدّن ما

واویلا ... یا زهرا(س)

مؤذنه جای ناپاکان شد موسم غربت قرآن شد

واویلا ... یا زهرا(س)

تو خود طعم مصیبت دیدی طعنه از دشمنان بشنیدی

واویلا ... یا زهرا(س)

بگو در مؤذنه بر عالم قامت دخت طاها شد خم

در و دیوار

از خانه می‌زد آتش زبانه آمده فنغذ با تازیانه
غنچه و گل شد پرپر از کینه بیت الاحزان شد شهر مدینه

آه و واویلا...

خزانِ ظلم و هستِ زهرا(س) غلاف شمشیر، دستِ
زهرا(س)

حال پیغمبر در جنان زار است فاطمه(س) بین در و دیوار است

آه و واویلا...

ختم رُسل را نور دو دیده طفلش شهید و خودش شهیده
نالۀ او آه ولایت شد جان فدای راه ولایت شد

آه و واویلا...

کوچه

در پیش چشم حسن خدایا به خاک کوچه افتاده زهرا(س)
شد گل یاس طلعتش نیلی در ره اسلام خورده او سیلی

آه و واویلا...

حسن بگوید با دیده‌ تر ای قد خمیده غریب مادر
خیز و از جا ای، گل ریحانه تا که برگردیم به سوی خانه

آه و واویلا..

غم تو آتش در دلِ من شد چشم کبودت قاتل من شد
داغت ای سوز آه شبگیرم در طفولیت می‌کند پیرم

آه و واویلا...

واویلا ... یا زهرا(س)

بگو دست علی را بستند پهلوی یار او بشکستند

واویلا ... یا زهرا(س)

شب شهادت

مدینه محشر کبری شد شب شهادت زهرا(س) شد

واویلا ... یا زهرا(س)

آمده جانِ حیدر بر لب شب بی‌مادری زینب

واویلا ... یا زهرا(س)

با همان حال زارش زهرا(س) کار خانه کند با آسما

واویلا ... یا زهرا(س)

ای ز حقّ خلافت محروم حلالم کن علیّ مظلوم

واویلا ... یا زهرا(س)

ازین پس فروغ عین من جان تو جان حسین من

واویلا ... یا زهرا(س)

شهادت

عزای حضرت زهرا(س) شد غریب مدینه تنها شد

واویلا ... یا زهرا(س)

روان شد اشک غم از دیده یار مرتضی شد شهیده

بستر

بهر دفاع از اسلام و رهبر در بین بستر افتاده مادر
آمده از غم جان من بر لب شد روان اشک از دیده زینب

آه و واویلا...

ای مهر اثر از شفق نداری دیگر به جسمت رمق نداری
کم‌کم از ظلم خصم پیغمبر یاس عمر تو می‌شود پرپر

آه و واویلا...

دردت همیشه از من نهفتی با دخترت از کوچه نگفتی
شاهد تو ای نور افلاکی صورت نیلی، چادر خاکی

آه و واویلا...

بیت الاحزان و احد

شد بیت الاحزان ویران ز کینه خجالت از تو کشد مدینه
بهر آوا و گریه ماتم تا اُحد رفتی تو به فدّ خم

آه و واویلا...

می‌شدی عازم با سوز سینه با حسنینت تو از مدینه
از سحر تا شام ناله می‌کردی دشت دل را پرلاله می‌کردی

آه و واویلا...

بین عموجان دل بی‌شکيب است فاتح بدر و خیر غریب است
بس جنایت بر دین و آئین شد رهبر عالم خانه‌نشین شد

آه و واویلا...

واویلا ... یا زهرا(س)

فضای مدینه غم دارد به چشمش اشک نمزم دارد

حیدر و داغ بی‌یاوری زینب و غم بی‌مادری

واویلا ... یا زهرا(س)

دشمنان زهرا(س) خوشحالند همه بر مغیره می‌بالند

واویلا ... یا زهرا(س)

شام غریبان

بر لب مرتضی جان آمد شب شام غریبان آمد

واویلا ... یا زهرا(س)

علی با ناله و زمزمه دهد غسل تن فاطمه(س)

واویلا ... یا زهرا(س)

بریز آب روان ای آسما به جسم پاک دخت طاهها

واویلا ... یا زهرا(س)

بین بر پیکرش نشانه جای ضربه تازیانه

واویلا ... یا زهرا(س)

رعایت کن که قلبش خسته پهلووی یار من شکسته

واویلا ... یا زهرا(س)

بلال حبشی

یاور طاهها بگو اذانی مؤذن ما بگو اذانی

ای اذان گوی شهر پیغمبر کن به تکبیرت نهی از منگر

آو و واویلا...

دلم ز صوت زیر و زبر شد زنده برایم یاد پدر شد

ای اذان تو مونس جانم همدم گشته درد پنهانم

آو و واویلا...

بین دلم در ماتم نشسته بین شدم من پهلو شکسته

تو به تکبیرت بانگ غربت زن در اذانت داد ولایت زن

آو و واویلا...

شب شهادت

شهر مدینه وادی غمهاست شب وصال ام ایهاست

جاری از دیده اشک مولا بود آخرین شب از عمر زهرا(س) بود

آو و واویلا...

بوی یتیمی می‌رسد امشب زین سوز غم بر مشام زینب

مصحف اشکش خواندنی باشد مادرم دیگر رفتنی باشد

آو و واویلا...

از چه تو رنگی بر رخ نداری بهر ولایت جان می‌سپاری

یاس رخسار تو شده نیلی پیش چشم من خورده‌ای سیلی

آو و واویلا...

شهادت

دارالمصائب قلب همه شد مظلوم عالم بی فاطمه (س) شد

آه و واویلا از دلِ مولا داغ زهرا(س) شد قاتل مولا

آو و واویلا...

چون باخبر شد از داغ زهرا(س) گردیده بی هوش از غصّه مولا

فاتح خیبر بر زمین افتاد گوئیا آن دم مرتضی جان داد

آو و واویلا...

یار و انیس و دلبر زهرا(س) آمد کنار بستر زهرا(س)

گفت و من نور منجلی هستم دیدگان بگشا من علی هستم

آو و واویلا...

شام غریبان

از داغ زهرا(س) هر دیده گریان سوزد، دلم در شام غریبان

کعبه دلها آجرک الله مهدی زهرا(س) آجرک الله

آو و واویلا...

شدم ز ناله بی صبر و بی تاب بر جسم زهرا(س)، أسما بزیر آب

بسکه دشمن بر او ستم کرده بازوی یار من ورم کرده

آو و واویلا...

سوز جهان از خروش حیدر تابوت زهرا(س) بر دوش حیدر

گوید ای یار قد کمان من می روی در خاک ای جوان من

آو و واویلا...

بعد از شهادت

ز داغِ فراقِ شکستم کنار قبر تو نشستم

یا زهرا(س)...

کجایی ای گل خوش بویم ای نگاهِ تو آرزویم

یا زهرا(س)...

ای تو جان نثار ولایت کیشم از روی تو خجالت

یا زهرا(س)...

به راه دین به پیش اعدا زجان خود گذشتی زهرا(س)

یا زهرا(س)...

یتیمان تو غصّه دارند ز هجرانِ تو بی قرارند

یا زهرا(س)...

حضرت عباس علیه السلام

گرچه لب تشنه ام، سقّایم بیا ای سیّد و مولایم

واویلا...

حاجت دل من روا شد دستم از پیکرم جدا شد

واویلا...

شدم ای ماه بی قرینه خجل از رباب و سکینه

بعد شهادت

ای مهربانم زهرا(س) کجایی آرام جانم داد از جدایی
رزق محبوب تو بلا گشته بی تو کاشانه بی صفا گشته

آو و واویلا...

جان گلانم رسیده بر لب چادر خاکی بر سر زینب
ای شمیم تو عطر ریحانه جای تو خالی است بین این خانه

آو و واویلا...

بعد از عروجت ای همدم من چاه مدینه شد محرم من
روضه می خوانم از غم رویت یاد رخسار و دست و بازویت

آو و واویلا...

حضرت عباس علیه السلام

برادر من ای دلاور آب آور من یابن الحیدر!
جان به قربان سوز آه تو علقمه گشته قتلگاه تو

یا ابوفاضل...

فدای چشم از خون ترت دستت جدا شد از پیکرت
پشتم از داغت گشته بشکسته تیرکین چشم ناز تو بسته

یا ابوفاضل...

دلم کنارت پر احساس است علقمه پر از عطر یاس است
در کنارت ای تشنه لب سقا آمد از جنت مادرم زهرا(س)

یا ابوفاضل...

واویلا...

نور عشقی به سینه آید بوی یاس مدینه آید

واویلا...

چه ظلمی ز دشمن رسیده که قد مادرت خمیده

واویلا...

حضرت ام البنین سلام الله علیها

یاور امیرالمؤمنین مظهر ادب ام البنین

واویلا...

هستی ای روح عشق و احساس مادر ابوالفضل العباس

واویلا...

گفته ای، عاشق و شیدایم من کنیز بیت زهرا(س)

واویلا...

بُود در کلّ این عالمین ابالفضل من عبدالحسین

واویلا...

جان او فدای ثارالله ذکر او یا اباعبدالله

واویلا...

در و دیوار

*در بین دیوار و در محشر به پا شد

دختر رسول ا... جانش فدا شد

توفیق شهادت دعای زهرا(س)

یا فضّه خذینی نوای زهرا(س)

واویلا واویلا آه و واویلا...

*قلب حزینم شد با غصه آغشته

فضه بیا و ببین محسن شد کشته

غنچه ام شد پرپر از ظلم و کینه

آفرین بر تو ای شهر مدینه

واویلا واویلا آه و واویلا...

*بابا ببین با دختر تو چه ها شد

پشت در خانه زهرا(س) فدا شد

غربت ما شده بس بی نهایت

شد زهرا(س) فدایی ولایت

واویلا واویلا آه و واویلا...

حضرت ام البنین سلام الله علیها

امّ البنینم کنیز زهرا(س) خدمتگزار خانۀ مولا

خادمه بهر زینبیم من ذاکر ذکر یا حسینم من

آه و واویلا...

در بیتِ نور و کرامتم من مادر فضل و شرافتم من

گل پسر بهر حیدر آوردم بر گل زهرا(س) نوکر آوردم

آه و واویلا...

بر آل عصمت نوردوعین عبّاس من خادمُ الحسین

تا ابد آید سوز آه او علقمه باشد قتلگاه او

آه و واویلا...

کوچه

*بر می گشتیم از مسجد و دل مضطر بود

سند فدک در دستان مادر بود

ناگهان پیدا روی آن لعین شد

مادرم در کوچه نقش زمین شد

واویلا واویلا آه و واویلا...

*از آه افلاکیش آه و واویلا

از چادر خاکیش آه و واویلا

جز گل غم دگر گلی نمی چید

چشم او دیگر جایی را نمی دید

واویلا واویلا آه و واویلا...

*با غربت و سوز و اشک دانه دانه

دست او را گرفتم آوردم خانه

عاقبت با دل از جهان سیری

بر آن جوان شدم عصای پیری

واویلا واویلا آه و واویلا...

در و دیوار

میان دیوار و در چه محشری برپا شد

ز ظلم اهل کینه سقیفه عاشورا شد

فاطمه قربان شد فدایی قرآن شد

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

چه حالت محزونی چه صحنه غمگینی

بگفته او با ناله یا فِضَّةُ خُذینی

محسنش قربان شد فدایی قرآن شد

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

لحظه لحظه باید بزد به سینه و سر

به ماتم زهرا گو، امان ز قلب حیدر!

همسرش قربان شد فدایی قرآن شد

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

بستر و زبانهال حضرت زینب

*بیت ما را ماتم و غربت گرفته
بیماری مادرم شدت گرفته
من ه زینب به اشک و حال زاری
از مجروحه نمایم پرستاری
واویلا واویلا آه و واویلا...

*آتش بیماری اش چون شعله ور بود
از اثر سیلی و مسمار در بود
از جفای دشمنان بی احساس
مادرم پریر شد همچون گل یاس
واویلا واویلا آه و واویلا...

*با اینکه جایش شده در بین بستر
مثل پروانه می گردد دور حیدر
باشد خجل از آن دستان بسته
گواه من این پهلوی شکسته
واویلا واویلا آه و واویلا...

کوچه

به کوچه های یثرب به غم عجین شد زهرا(س)
ز کینه آن ملعون نقش زمین شد زهرا(س)
شد ز ظلم کافر یاس علی نیلوفر

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

در میان کوچه اگر چه او مضطر شد
به وادی ولایت فدایی رهبر شد
حفظ دین فکرش بود علی علی ذکرش بود

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

او که افلاکی بود غمش به دل حاکی بود
ولی میان کوچه، چادر او حاکی بود
گشته در آن ظلمت فدایی ولایت

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

بستر

میان بستر زهرا فتاده و بی تاپ است
ز سوز عشق حیدر شمع وجودش آب است
نور و قدر و کوثر فدای عشق حیدر

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

نگاه طفلان او گهی به بستر باشد
گهی به دیوار و گه به جانب در باشد
حال طفلان مضطر شده ز داغ مادر

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

کن کمک ای فضا جان مرا که بس غمگینم
چو مرتضی آمد من به بستر بنشینم
همنشین غمهاست پسر عمویم تنهاست

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

بیت الاحزان و احد

درون بیت الاحزان گل نبی شد مضطر

گهی به یاد بابا گهی برای حیدر

گریه بر غمها کرد سقیفه را رُسوا کرد

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

بیت الاحزان را ویرانه کرده عدو

تا به احد می‌رفته کنار قبر عمو

عمو به یثرب غوغاست علی غریب و تنهاست

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

ای مُحَبَّ زهرا(س) به ناله‌ای پر احساس

ناله بزن با یاد بنت‌الحسین و عباس

کشیده آن دریایی خجالت از سقایی

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

بلال حبشی

ای اذان‌گوی ما خوش آمدی مرجبا

اذان بگو تا گریه کنم به یاد بابا

یادگار طاها مؤذن بی‌همتا

واویلا واویلا...

بلال ستم‌دیده بین به ما جفا شد

پس از رسول اکرم وصی او تنها شد

حق او را خوردند دل مرا آزدند

واویلا واویلا...

نبوده‌ای تا بینی که پشت در چه‌ها شد

میان دود و آتش محسن من فدا شد

غم که منجلی بود دمّم، علی علی بود

واویلا واویلا...

احد

*فدایی مرتضی میشود زهرا(س)

از مدینه تا احد می‌رود زهرا(س)

او که در راه دین جان می سپارد

بر سر قبر حمزه ناله دارد

واویلا واویلا آه و واویلا...

*بیت الاحزان شد خراب و ناله دارم

عاقبت از فوج غم جان می سپارم

جایی از برای گریه ندارم

بر روی قبر تو سر می گذارم

واویلا واویلا آه و واویلا...

*عمو بین آدم با قلب خسته

بر شیکوه از آتش و دستان بسته

پهلوان خیر خانه نشین شد

فاطمه(س) در کوچه نقش زمین شد

واویلا واویلا آه و واویلا...

بلال حبشی

*درد غریبی حیدر را میدانی
ای مؤذن پیغمبر گو اذانی
قلب زهرا(س) با محنت ها قرین شد
رهبر مسلمین خانه نشین شد
واویلا واویلا آه و واویلا...

*ای بلال حبشی ، ای بر ما همدم
از تو آید بوی پیغمبر اکرم
با اذانت یاری کن از ولایت
از مأذنه رها کن این صدایت
واویلا واویلا آه و واویلا...

*تو شکنجه ها دیدی از قوم کافر
من هم شدم مجروحه در پشت آن در
مسمار و آتش و سیلی کینه
آفرین آفرین بر تو مدینه
واویلا واویلا آه و واویلا...

شب شهادت

به گوش جان عترت ز غم نوایی آمد
فاطمه(س) و حیدر را شب جدایی آمد
بوی غربت آمد شب شهادت آمد
یا زهرا(س) یا زهرا(س)

فاطمه(س) می‌رود لحظه به لحظه از هوش
چراغِ عُمَرِ زهرا(س) شود ز فردا خاموش
بعدِ هجر دلبر علی شود بی‌یاور

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

شامِ فردا دیگر علی ندارد یاور
حسین آرام جان زینب کبری مادر
می‌رسد جان بر لب امان ز اشک زینب

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

شهادت

بیت‌الاحزان گشته حریم آل طه
خبر کنید زینب را شفا گرفته زهرا(س)
با قِدِ خمیده فاطمه(س) شد شهیده
یا زهرا(س) یا زهرا(س)

چون که داده سلمان خبر به سلطان دین
میان کوچه حیدر گردیده نقش زمین
صاحب ذوالفقار دگر شده عزادار

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

دیدگانت بگشا تو ای عزیز طاها
منم علی اعلا شدم غریب و تنها
اشک من را بنگر شدم حزین و مضطر

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

شب شهادت

*هنگامه شور و آوا بُود امشب

شب شهادت زهرا(س) بُود امشب

می گوید بنگر به سوز و ملالم

یا علی یا علی بنما حلالم

واویلا واویلا آه و واویلا...

*نتوانستم حقت را بگیرم من

الهی از ماتم تو بمیرم من

نفس هایم افتاده بر شماره

بر رخ نیلی ام بنما نظاره

واویلا واویلا آه و واویلا...

*ای هستی و ای دین و دنیای زهرا(س)

اگر چه با رفتنم میشوی تنها

بعد از من با جان ه رسیده بر لب

خانه داری کند ، دخترم زینب

واویلا واویلا آه و واویلا...

شام غریبان

شام غریبانِ حبیبۀ طاها شد

نهان به خاک یثرب جنازه زهرا شد

چشم مولا تر شد خجل ز پیغمبر شد

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

پیکر بانوی روز جزا را بردند

نیمۀ شب در غربت به خاک غم سپردند

الوداع یا زهرا(س) بین علی شد تنها

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

از دو چشم حسن سرشک غم می بارد

تو گویی از آل الله غمی فراتر دارد

دیده او سیلی را و صورت نیلی را

یا زهرا(س) یا زهرا(س)

شهادت

*پاسخ ما را دهید ای اهل دنیا
بعد از پیمبر چرا کشته شد زهرا(س)
امان از کوچه ودستان بسته
از سیلی و از پهلو شکسته
واویلا واویلا آه و واویلا...

*چرا دفن فاطمه(س) شبانه بوده
چرا بر روی زهرا(س) نشانه بوده
یاس بهشتی و گلبرگ نیلی
صورت حوریه کجا و سیلی
واویلا واویلا آه و واویلا...

*چرا بین بستر بیماری افتاد
چرا با قامت خم فاطمه(س) جان داد
وامصیبت ، باید با چشمان تر
جوایش را بپرسم از میخ در
واویلا واویلا آه و واویلا...

در و دیوار

*بهر یاری ولی امر
لاله ی قرآن شده پرپر
فاطمه(س) بین در و دیوار
شد فدای مکتب حیدر
روی خاک غم نشسته
مرتضی با دست بسته فاطمه(س)
پهلو شکسته
یا زهرا(س)...

*ای خدا گشته بلند این دم
آه محزون از نهاد من
محسنم را پشت در کشتند
فضه جان برس به داد من
خشم حق بر خود خریدند
واقعا اینها پلیدند غنچه را
نشکفته چیدند
یا زهرا(س)...

*گرچه پهلویم شد آزرده
گرچه مجروحم ز میخ در
لیک تنها غصه ام این است
بی کس و تنها شده حیدر
رهبر من جان فدایت هستی ام ریزم به پایت
میدهم جان از برایت
یا زهرا(س)...

شام غریبان

*ماتمسرا کلّ دلها بود امشب

شام غریبان زهرا(س) بود امشب

شام غریبی مولا رسیده

زهرا(س) مرضیه گشته شهیده

واویلا واویلا آه و واویلا...

*از آتشفشان دل آید گدازه

سلمان بیا بهر تشعیع جنازه

سلما بیا که مرتضی غریب است

نوحه اش ناله امّ الیجیب است

واویلا واویلا آه و واویلا...

*آن نیمه شب از حالت یاس پرپر

شرمنده شد حیدر از روی پیمبر

ای رسول خدا شرمنده ام من

فاطمه(س) جان داده و زنده ام من

واویلا واویلا آه و واویلا...

کوچه

از قیام فاطمی(س) یارب شد به کوچه محشر کبری

بهر یاری امام خویش خورد سیلی از عدو

یا زهرا(س)

ناله با غربت عجین شد زین مصیبت دل، حزین شد فاطمه(س)
نقش زمین

یا زهرا(س)...

*بضعه ی احمد شد از غربت زار و خسته بین آن کوچه

شد پرستوی علی یارب پر شکسته بین آن کوچه

داده از کف راه چاره می زند بر دل شراره داغ گوش و
گوشواره

یا زهرا(س)...

*بردل خیل بنی الزّهرا(س) ماتم و غربت شده خاکی

پیش چشمان پسر، مادر چادرش شد از جفا خاکی

نعره زد آن جانی پست فاطمه(س) بر خاک بنشست

می کشد روی زمین دست

یا زهرا(س)...

بعد از شهادت

*چشمان شیر خدا سرخ و گریان است

خانه بی فاطمه(س) بیت الاحزان است

کجایی ای گل و باغ و بهارم

تو بوده ای همه دار و ندارم

واویلا واویلا آه و واویلا...

*کجایی ای نافله خوان نشسته

کجایی ای بانوی پهلو شکسته

جانم از این غربت آمده بر لب

با چادرت خواند نافله زینب

واویلا واویلا آه و واویلا...

*بده جوابم را ای یار شهید

مگر حسن با تو در کوچه چه دیده

می خواند نوحه صورت نیلی

می بیند کابوس کوچه و سیلی

واویلا واویلا آه و واویلا...

بستر

*یا محمد یا رسول الله ای امان از ظلم اعدایت

بعد داغ کوچه و سیلی بستری گردیده زهرا(س)

فتنه امت عجیب است مرتضی خیلی غریب است ذکر او
آمَّ الْيُجِيبُ اسْت

یا زهرا(س)...

*حیدر از این غربت بی حد ناله ها دارد غریبانه

بچه های کوچک زهرا(س) دور مادر همچو پروانه

با سرشک غمگساری میکند زینب به زاری جای مادر خانه
داری

یا زهرا(س)...

*در قنوت آرزوی خود این شده ذکر لب زینب

از کرم أنظر إلینا ، ای مهربان معبود من ، یا رب

خانه ما را صفا ده درد غربت را دوا ده مادر ما را شفا ده

یا زهرا(س)...

**زبانحال مولا کنار قبر مخفی حضرت زهرا سلام
الله علیها**

*خیز و ببین ای همه دار و ندارم

که بر روی قبر تو سر می گذارم

کنارت مزارت کسی نشسته

که شده پشتنش از داغت شکسته

واویلا واویلا آه و واویلا...

*بی تو شده ام دیگر تنهای تنها

رفتی سفر سلامت ای گل طاهها

ای بضعه طاهها ، هستی حیدر

سلام من را رسان بر پیمبر

واویلا واویلا آه و واویلا...

*ای در مدینه شده پرپر چنان گل

چگونه کنم فراق را تحمل

دعا کن دردم را دوا نماید

خدا صبری به من عطا نماید

واویلا واویلا آه و واویلا...

بیت الاحزان و احد

*بیت الاحزانش شده ویران
از جفا کینه اعدا

روضه می خواند به سوز عشق
در احد گریه کنان زهرا(س)

گرچه بر عالم مجیم
یاور و یار حبیم
ای عمو
ببین غریبیم

یا زهرا(س)...

*ای شهید راه پیغمبر
بین که با
زهرا(س) چه ها کردند

دست من را از امام با
ضربه قنغد
جدا کردند

رنج و محنت کردن احساس
شاخه آلاله و داس
برگ گل یاس
آتش و

یا زهرا(س)...

بعد هجران رسول الله
قلب ما را از جفا
خستند

گر تو بودی دست حیدر را
بین آن کوچه نمی
بستند

بر من ای یار یگانه
تسلیت در این زمانه
شد غلاف و
تازیانه

یا زهرا(س)...

حضرت ابوالفضل علیه السلام

*در کنار علقمه غوغا به پا شد
قمر بنی هاشم دستش جدا شد
داغ امرّ البنین شد بی شماره
مشک سقاّ گردیده پاره پاره
واویلا واویلا آه و واویلا...

*بی دست و غرفه به خون پیکر سقا
در علقمه نوحه خوانی کند زهرا(س)
مرثیه خواند بر لاله و بر یاس
واویلا واویلا ولدی عباس
واویلا واویلا آه و واویلا...

*جا دارد گوید کی مولا و اربابم
تا ابد من خجل از طفل ربابم
رها کن همینجا این پاره تن را
سوی خیمه مبر پیکر من را
واویلا واویلا آه و واویلا...

بلال حبشی

*ای اذانگوی رسولالله
مأذنه شد جای ناهلان
رو به سوی مأذنه اینک
گو اذان با سینه سوزان
بانگ تکبیرت دل آراست
سوز تو از ظلم اعداست از غم و
اندوه زهر است(س)
یا زهرا(س)...

*عده ای بر روی دوش خود
بار ذلت تا ابد بردند
با اذان خود نما اعلام
حقّ مولای مرا خوردند
قلب آل الله حزین شد
فاطمه(س) نقش زمین شد رهبرم
خانه نشین شد

*این بلال ای یاور بابا
تو نمی دانی چه ها کردند
فتنه گره های سقیفه در
پشت در آتش به پا کردند
جای بابایم نشستند
دست حیدر را بستند پهلوی من
را شکستند
یا زهرا(س)...

حضرت ام البنین سلام الله علیها

*تو مادر ابالفضل مهجبینی

بانوی فضل و ادب ، امّ البنینی

گفته ای من کنیزه زهرایم(س)

خدمتگزار خانه مولایم

واویلا واویلا آه و واویلا...

*یا حسین بن علی جان فدای تو

هستی ام به قربان خاک پای تو

قاتل فتنه ها شمشیر تیزت

عباسم غلام ومنم کنیزت

*اولادی و من تحت الخضرا یا الله

کُلُّهُمْ فِدَاءٌ لِأَبِي عَبْدِالله

خورده تیغ و نیزه پیکر عباس

فدای سر حسین ، سر عباس

واویلا واویلا آه و واویلا...

شب شهادت

*گویا بار سفر بستنی ای نگار نیمه جان من

از بَرَم با پیکر مجروح می روی قامت کمان من

چشمه ی صد سَلَسَبیلی خورده ای در کوچه سیلی میروی
با روی نیلی

یا زهرا(س)...

*ای مرا همراه دلخسته پهلویت گردیده بشکسته

بسکه جسمت بی رمق گشته نافله خواندی تو بنشسته

داغ تو راه دلم بست قلب من زین غصه بشکست شد قنوت تو
به یک دست

یا زهرا(س)...

*ای پسر عم غریب من ای امام عالمین من

می روم اما علی جانم جان تو جان حسین من

گریه کن بر نور غمیمم آن عزیز عالمینم یوسف بی
سر حسینم

شهادت

*در عزای فاطمه(س) یا رب قامت ارض و سما تا شد
رخت غم بر پیکر اسلام روز عاشورای زهرا (س) شد
فاطمی ها ناله دارند در کف خود لاله دارند داغ هجده ساله
دارند
یا زهرا(س)...

*پهلوان خیر و احزاب بین سجده ناله ها سر داد
تا که بشنید از غم زهرا(س) او به صورت بر زمین افتاد
همدم غمها شدم من بی کس و تنها شدم من وای ، بی
زهرا(س) شدم من
یا زهرا (س)...

*من پسر عمّ تو ام ، یک دم فاطمه(س) چشمان خد وا کن
بعد تو خیلی شوم تنها غربت من را تماشا کن
بشنو این آوای من را ناله های بولحسن را پاک کن اشک
حسن را
یا زهرا(س)...

در و دیوار

*ای مدینه ای مدینه ای امان از ظلم و کینه
تا قیامت بگو با دیده ی تر
فاطمه(س) شد شهیده پشت آن در
یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*موسم فتنه‌گری بود بیت عصمت، آتش و دود
پیش آن یاور غریب زهرا(س)
تازیانه شده نصیب زهرا(س)
یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*مضطر و قامت خمیده میشود زهرا(س) شهیده
از برای ولایت جانفدا شد
هستی او فدای مرتضی شد
یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

کوچه
*کوچه وادی بالا شد صحنه ی کربلا شد
مقتل عشق و یک بانوی خسته
سیلی و ناله و دستی شکسته
یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*آه تو محزون و پر درد مجتبی خون گریه میکرد
با من از کینه ی دشمن نگفتی
از جنایات اهریمن نگفتی
یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*دلبر افسرده من یار سیلی خورده من
بهر یاری من خوردی تو سیلی قاتل من شود این روی نیلی
یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

بستر

*رهنما و هادی عشق بستری وادی عشق

شمع جمعی و طفلان تو بی تاب

لحظه به لحظه گردد پیکرت آب

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*ای که خود سرالهیاتی ذکر تو عجل وفاتی

آمده گرچه این جان تو بر لب

رحمی ای مادر خسته به زینب

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*داغ دیده کودک توست خانه دار کوچک توست

بر شفای تو هر دم ناله دارد

غصه ی یاس هجده ساله دارد

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

بیت الاحزان و احد

*بیت الاحزان خراب است سایه بان آفتاب است

دشت جانن شده دریای لاله

میروی تا احد از بهر ناله

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*دل پریشان میروی تو با یتیمان میروی تو

درد و دل با عمو داری همواره

میکنی بر غم حیدر اشاره

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*ای عمو دل بی شکیب است مرتضی خیلی غریب است

پیش تو آمدم با روی نیلی

بی حیا زد مرا در کوچه سیلی

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

شام غریبان

شام غریبان

*از غم زهرا(س) رود تا عرش ناله های عترت اطهار

تازه از امشب شده آغاز غصه های حیدر کرار

بزم اشک آن ولی بود غم ز رویش منجلی بود شام غمهای
علی بود

یا زهرا(س)...

*اهل بیت و چندی از یاران غرق سوز و گرم آوایند

نیمه شب با چلچراغ اشک در پی ه تدفین زهرا(س)

مرتضی با دیده تر کودکان زار و مضطر در پی ه تدفین
مادر

یا زهرا(س)...

*همسفر با شاک جاری و همنشین سوز دل هستیم

تا قیامت یا رسول الله من ز زوی تو خجل هستم

قلب حیدر گشته خسته لاله ات گر چه شکسته دستهایم بوده
بسته

یا زهرا(س)...

بلال حبشی

*ساکن کوی ولایت ای اذان گوی ولایت

مأذنه گشته جای نانچیان

گو اذان از برای حفظ قران

وامصیتا واویلا...

*بانگ تکبیرت دل آراست التیام درد زهراست(س)

ای بلال ای اذانگوی پیمبر

زنده گردان دوباره

حقّ حیدر

وامصیتا واویلا...

*محشر کبری به پا شد پشت در زهرا(س) فدا شد

تو نبودی دل ما را شکستند

دست حیدر ز ظلم و کینه

بستند

وامصیتا واویلا...

بعد از شهادت

*بعد زهرا(س) لحظه به لحظه غرق اشک و زمزمه گشتم

کن نظر بر غربت حیدر ای خدا بی فاطمه(س) گشتم

این بود یک داغ عظمی ده به من صیری خدایا زنده ماندم
بعد زهرا (س)

یا زهرا(س)...

*بعد تو ای مهربان من آمده فصل خزان من

دیدن میخ و در و دیوار میزند آتش به جان من

گشتی ای قامت خمیده ای نبی را نور دیده از برای من
شهیده

یا زهرا(س)...

*بنگر ای احیاگر مکتب جان حیدر آمده بر لب

بعد توای یار مجروحم خانه داری میکند زینب

یاد تو ای یاس پرپر دخترت با دیده ی تر چادر خاکی کند
سر

یا زهرا(س)...

شب شهادت

*میروم با چشم خونبار یا علی خدانگهدار

عازم گلشن قدس وصالم

جان زینب علی، بنما حلالم

ای مولای من یا حیدر...

*کار خانه کردم امشب تا دهم جانی به زینب

با دلی غمزده من دارم آوا آخرین شب بود از عُمر زهرا(س)

ای مولای من یا حیدر...

*ای امام عالمینم گریه ها کن بر حسینم

آن حسینی که با لبهای عطشان

میشود میر و سالار شهیدان

ای مولای من یا حیدر...

شهادت

*ذکر دل آه و واویلاست روز عاشورای زهراست(س)

عاقبت یار حیدر شد شهیده

موسم غربت مولا رسیده

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*داغ تو بر دل نشسته رفته ای پهلو شکسته

از غم غربتت آکنده ام من

تا قیامت ز تو شرمنده ام من

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*از غم هجران زهرا(س) درد بی پایان زهرا(س)

دیده بگشا ببین با آه و زاری

اشک سرخ علی گردیده جاری

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

شام غریبان

*شد بنی الزّهرّا پریشان آمده شام غریبان

فاطمه شد فدایی ولایت

حجّت بن الحسن سرت سلامت

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*کودکان با دیده تو در پی تابوت مادر

ساکت و بی صدا گرم صدایند

غصه دار غم خیرالنسایند(س)

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*بسته دیگر راه صبر است مرتضی کنار قبر است

زین جهت که گلش گردیده پرپر

او خجل گشته از روی پیمبر

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

نوحه بعد از شهادت

*بهترین یارم کجایی یارو غمخوارم کجایی
زینت دل به غربت می سپارد

خانه بی روی تو صفا ندارد
یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*دخترت با ذکر مادر چادر خاکی کند سر

او که آیینه دار عصمت توست

روز و شب روضه خوان غربت توست

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

*بین چو لاله اشک من را چه کنم بغض حسن را

چون کبوتر به بام غم نشسته

او در این کودکی شده شکسته

یا خیرالنسا(س) یا زهرا(س)...

--	--